

הא נמי יוצאה בח"צה. כיון דחלילה במקום גט לא חשיב לה פירכה: ורתהא אשת איש יוצאה בח"צה. ואיחא איכא למיפדח מה ליבמה שכן בלאו ולכן דין הוא שתאב בקל תאמר באשת איש שהיא במיתה וי"ל כיון שמצליה מפקע' איסורא אין לחזק בזה חמור לה ולכן נמי אחרינו חזקת חזקת

היה לו לאשה ואימא
מ שלקא דעתך דתניא
גומרים בה כדרך
תלמוד לומר ויבמה
בין כסף ושטר גומרים
בדבעל כרחא מיבם
מ מאי ויבמה שמעת
מגלן דכתיב ונקרא
הנעל יכיון שחלץ
ישראל האי ישראל

השעירים: וכתבי חוקה. צפרשה
וכל חוקה עיכובא הוא: הגורל עושה
חטאת. שעיר שגורל השם עולה עליו
עושה חטאת: ואין השם. אם קרא
עליו שם חטאת אינו נקבע בך
ועל עליהם גורלות ואם יפול הגורל
על חצירו יהא זה לעולאלי: שיעול.
כלומר להכי אינטריך האי קרא שהייתי
יכול לומר ומה במקום שלא קדש
הגורל כגון גבי קנין דכמי צהס
(ויקרא ה) אחד לחטאת ואחד לעולה
ואם הטיל עליהם גורל אינם נקבעים
בך ויכול לשנותם גורל צדקר יומא
(דק מל). אין קנין מתפרשות אללא אלא
בליהם בעלים או בעשיית כהו:

להיות ויאלה בגט אע"פ שאינה נקנית בשטר: **אמר קרא ככה עיובא.** וז"ל מנה לן דלמיה ככה למעוטי בימה שגט דילמא אחי למעוטי מיתח היצט שלח תהא מותרת במיתה היצט וי"ל דקברא הוא דכח יעשה לא ממעט אלא יליאות דבידי אדם^א דהיינו גט דומיא דחליה דתלו בעשיה אכל ויאלה דבידי שמים דהוי ממילא כגון מיתה לא מעט: **הא לאו** חיי דרשינן ק"ו **אע"ג** דרבי ביה חוקה. דמינה לא פסק כרבי קלפא

כרבי יהודה משום דמסס סיפרא
רבי יהודה^א ושמועין ליה לר' יהודה
בפרק הוילולו לו (סס דף ס:) דלמר
לא כמי חוקה אלף בדברים הנעשים
בצגדי לכן צפנים והגרלה היו בדברים
הנעשים בצגדי לכן בחוק א"כ מאי
פריך לעיל לרבי יוה"כ דכמיציה גורל
ומוקס והא לא כמי חוקה בגרלה
דכמי וי"ל דפריך הכא משום דכמי
אשר עלה תרי זמני^ב אלמא דריש ק"ו
אע"ג דכמי עיכובא והרב רבינו
שמשון מקו"י מירץ מדליטריך ליה
לר' יהודה^א חמת גלות דלא קיימא
חוקה אלף בדברים הנעשים בצגדי
לכן צפנים^ב ש"מ דדרשנין ק"ו אע"ג
(היכא) דכמי חוקה דאי לא דרשני

אלא געלז געלז של
געלז געלז הראוי לו
ה את רוב רגלז פרט
למסולים

דאי קאי חוקה על דברים הנעשים בצגדי לבן בחור אחאי אינטריך
עכונא והיי מיסק אדעמינ לרבות קראט שם מקי"ר אלף ש"מ
ו אי כתיבה חוקה בחור ואינטריך נמי "חאט לגלויז דלל כתיבה
עשהו ידעינן ליה כיון דדרשינן ק"ו איכא דכתיב חוקה":

י' תמוז (1948) – מוקדם שקידוש הגורל. כאן שמענו שהגורל קובע אינו דין שהשם קובע (שם), אי

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי ישבו אחים יחד
ומח אחר מחם וכן אין
לא מח תדעה וישב ומח
התחצה אלש ו' יבמה
יבא עליה ולקחה לו
אשה יבמה:
דברים ה
2. וקרא שמו בישראל
בית תלך ונקעל:
דברים כ
3. כי יקח אשה
ובעלה וקח אם לא
תמאן לו בעיניו כי מציא
הח ערות דבר וכתב לו
ספר בריתו ונתן בידה
ושלחה מביתו:
דברים כד
4. ונשקה יבמתו לאין
עליונה הזקנים והלצה
לעלו מעל רגלו ויקרא
בפניו ונקחת ואמר
ככה בעדתי אלש אשר
לא יבנה את בית אחי:
דברים כה
5. ונתן אחיו על שני
שעירעם וגרלו תורל
אחד ל' וגרלו אחד
ל'אואל:
ויקרא טו
6. והקחה את כלם
לקחת זולת כפר על
פני ישראל מפל חטאתם
אחת בשנה ויעש כאשר
תצו את משה:
ויקרא טז
7. והקריב אחיו את
השעיר אשר עלה עליו
הגרלו ל' וישחו
ותאס:
ויקרא טז

מוסף תוספות

- א. דכּה יעֶשֶׂה מִשְׁמַע
בְּמַעֲשֵׂה הַזֶּה הִיא יוֹצֵאָה
וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה אַחֵר. מוֹס'
ה'ר"ש. ב. דְּבִרְכָּךְ טָרַף
בְּקִלְפִי (דף לט): דְּרִישׁ
רַבִּי מֵאֲשֶׁר עָלָה אֲשֶׁר עָלָה
תָּרִי זִמְנִי לַעֲכָב. מוֹס'
חֻלִּין כֹּד. ד"ה טַעמָא.
וְחֻקָּה דְּנִקִּיט הָכָא לֹא
דּוּקָא אֵלֶּא מִשּׁוּם דְּבִכְפֵּרָה
כְּתִיב חֻקָּה. מוֹס' ה'ר"ש.